

BỆNH TẬT

PHÂN LOẠI

Bệnh nơi người xếp theo những nguyên nhân bên trong thì ta có thứ tự sau:

- Bệnh sinh ra do tình cảm, cảm xúc
- Bệnh bắt nguồn từ thể sinh lực (thể phách)
- Bệnh do tư tưởng không đúng.

Bệnh do tình cảm được xếp hàng đầu vì vào lúc này con người thiên nặng về tình cảm, có thể tình cảm phát triển nhiều hơn và mạnh mẽ hơn thể trí, do đó chuyện có thể nói chung là bệnh tật của thân xác hiện nay bắt nguồn từ thể tình cảm, và thể này là tác nhân chính yếu cho bệnh của cá nhân, còn bệnh dịch, bệnh cho nhóm đông bắt nguồn từ chất ether trong thể sinh lực của địa cầu. Vì con người sinh hoạt nhiều nhất bằng thể tình cảm hiện giờ tức thể này được chú trọng nhiều nhất, còn thể sinh lực ít được lưu tâm hơn, có ít kiểm soát hơn và bị chất ether chung của thể sinh lực địa cầu chi phối.

Bệnh còn có thể xếp loại là bệnh của nhóm hay của cá nhân, gần như hầu hết các bệnh có nguồn gốc nhóm và nằm sẵn trong nhân loại, thí dụ là như bệnh lao, bệnh truyền bằng đường tình dục, bệnh ung thư, bệnh tim. Về điểm này thì có sự tương đồng giữa các loài như sau, loài côn trùng phá hoại thực vật thì ngày nay có những mầm bệnh phá hoại và tiêu hủy loài người. Các mầm bệnh này là tác nhân của sự hủy diệt trong thiên nhiên và đang làm phần việc rõ ràng của chúng trong thiên cơ rộng lớn vào lúc này. Người ta mắc phải bệnh của nhóm do việc thừa hưởng thân xác dễ mắc bệnh, do nhiễm trùng, do thiếu dinh dưỡng. Các nguyên nhân này vì vậy không bắt nguồn từ các lực bên trong, mà từ lực của thế giới vật chất tuôn vào thể sinh lực. Mầm của bệnh nhóm nằm sẵn trong thể xác của đa số người và chỉ chờ cơ hội thuận tiện để phát sinh. Bệnh chỉ có nguồn gốc cá nhân khi con người cố tình theo đường hướng sai trong đời, lạm dụng cơ thể như uống rượu, ưa sắc dục. Bệnh có thể không phát liền mà sẽ xuất hiện trong một kiếp khác, tức nguyên nhân bắt nguồn từ quá khứ và có tính cách nhân quả.

Loại bệnh thứ ba nằm sẵn trong đất, đất của địa cầu rất cổ xưa nhiễm đầy các mầm bệnh của thực vật, động vật và con người, và gây những bệnh khác nhau cho các loài đó. Việc đất bị nhiễm độc phần lớn là do tục chôn xác trong bao nhiêu ngàn năm nay, tình trạng này sẽ bớt dần đi với thói quen thiêu xác, nhưng sẽ giảm rất chậm, vì thế việc hỏa thiêu cần được phổ biến càng nhiều càng tốt.

Loại bệnh chót phát sinh từ việc những lực ở cõi cao tuôn tràn xuống các thể của con người, chuyện xảy ra khi con người cố ý kêu gọi những lực này bằng cách trau luyện, phát triển tình cảm, trí tuệ v.v. và kích thích những trung tâm lực bên trên hoành cách mạc (diaphragm). Người ta mắc bệnh khi các trung tâm lực chưa đủ mạnh để sử dụng và điều khiển được các lực ấy, và tuy rối loạn biểu lộ ra thể xác như là bệnh tật, thực ra nó lại có nguồn gốc tâm lý. Bệnh chính yếu thuộc loại này là bệnh tim và tâm thần,

❖ Nếu hiểu một cách đúng đắn thì bệnh thực ra có tính thanh tẩy, là tiến trình giải thoát, và chịu sự chi phối của luật nhân quả. Việc tinh lọc diễn ra bằng bệnh tật có mục đích dọn sạch chướng ngại để các thể hữu dụng hơn cho linh hồn biểu lộ, để khiến có thể hiện trong sáng hơn, ảnh hưởng của linh hồn tỏa ra nhiều hơn. Khi ấy bệnh là sự biểu lộ ra ngoài thân các những tình trạng không hay trong các thể con người, trong trường hợp ấy bệnh có thể chữa lành.

❖ Có khi bệnh là tiến trình dài, từ từ dẫn tới cái chết, khiến linh hồn được phóng thích, và bệnh không chữa được, tuy nhiên người ta cần những phép trị liệu làm đỡ đau và cải thiện tình trạng. Nếu những phương tiện này có được thì rất nên dùng. Con người có thể xem cái chết là điều kinh sợ phải tránh với bất cứ giá nào, nhưng cái chết thực ra là người bạn tốt và thân xác chết đi nhưng linh hồn tiếp tục tiến bước. Một kiếp sống ngắn ngủi có ý nghĩa rất ít đối với chu kỳ dài của linh hồn, và kiếp sống được xem là hữu ích nếu một giai đoạn đau ốm và mang lại cái chết làm dọn sạch sai lầm về tình cảm và trí tuệ.

❖ Trong trường hợp khác bệnh tật ngẫu nhiên xảy ra và là một phần của tiến trình linh hồn rút khỏi thân xác, tức cái chết. Cái chết có thể tới đột ngột mau lẹ khi linh hồn bất thành lĩnh rút về để làm công chuyện khác.

Trong cả ba trường hợp người ta cần làm tất cả gì có thể làm về mặt y khoa và khoa học cho người bệnh với tiến bộ kỹ thuật, và cũng nên trợ giúp nhiều chuyện về mặt trí tuệ và tinh thần.

Một trong những khó khăn khi nói về bệnh tật là sự việc nằm trong thiên cơ chung, xảy ra theo chu kỳ dài mà ta thì quen nhìn sự việc theo khoảng thời gian ngắn ngủi của kiếp sống. Khuynh hướng khác là muốn duy trì sự sống của hình thể với bất cứ giá nào vì lòng sợ chết quá lớn lao, trong khi việc duy trì ấy là đi trái với thiên nhiên, với luật nhân quả. Sự việc sẽ được giải quyết phần nào khi lòng sợ chết biến mất, và khi con người biết được ý nghĩa của thời gian, của chu kỳ, biết được giờ mình ra đi khỏi cõi trần, thông thạo cách thức rút lui khỏi hình thể, tách ra khỏi thân xác một cách ý thức.

Ngày nay những cách chữa bệnh khác với tây y được phát triển là dấu hiệu đầy hy vọng, cho thấy có sự chuyển hướng lưu tâm nhiều hơn đến mặt sinh lực, điều này cùng với việc dùng sinh tố và nhấn mạnh vào tính chất của thức ăn muốn nói là thời điểm đã tới trong sự phát triển của con người để có nghiên cứu nhiều hơn về thể sinh lực. Giá trị của những nhóm này nằm ở chỗ chúng chỉ đường cho những khuynh hướng mới, và đường lối mà y khoa tương lai sẽ hóa phong phú hơn, và thích ứng hơn với nhu cầu con người. Cho riêng tây y thì đó là kết quả hết sức tốt đẹp của trí thông minh con người, là một lực có ích lợi rất lớn cho thế giới dù có lầm lẫn và trục lợi. Tây y giống như tôn giáo, cả hai đều là những khoa học lớn cần phải loại bỏ tính phản động và câu chấp, tiến bước với tinh thần cởi mở theo các đường lối mới để tới gần thiên tính hơn, lẫn tới sức khỏe khang kiện hơn.

Có một điều về cuộc tiến hóa mà ta nên biết, ấy là hành động của linh hồn ở cõi cao luôn luôn được khoa học lập lại, bắt chước và biểu lộ sai lạc ở cõi trần trong giai đoạn đầu. Động cơ của khoa học thì đúng đắn nhưng hành động của khoa học chỉ là biểu tượng ở mặt ngoài của sự sống, chỉ về hành động sắp tới của linh hồn. Để đối phó với bệnh thì người ta cắt bỏ di truyền tử gây bệnh, hay thay nó bằng di truyền tử lành trong khi như đã

nói, nguyên do chính là tình trạng của các trung tâm lực và tính chất đường lực chảy qua trung tâm ấy. Do đó cách chữa đúng đắn cho kết quả lâu dài phải là thay thế các lực này bằng lực tốt lành hơn, nói giản dị là tu tâm sửa tánh, và tập lòng Vô Hại (Harmlessness). Ta thấy sự song song của hai đường lối, cả y khoa và linh hồn đều dùng cách thay thế, nhưng linh hồn thay thế nguyên do là lực không lành và vì thế tạo ảnh hưởng trường cửu, còn genetic engineering khi thay di truyền tử gây bệnh là chỉ loại bỏ hiện tượng, triệu chứng.

TÁC ĐỘNG

Lực từ thể tinh cảm đi vào thể sinh lực, như thể tinh cảm sai lạc hay nói chung tình trạng không lành mạnh về mặt cảm xúc là yếu tố mạnh mẽ sinh ra khó chịu và bệnh tật. Khi thể tinh cảm bị xáo trộn, căng thẳng, lo lắng quá độ, bức dọc lâu ngày, luồng năng lực tinh cảm tràn vào huyết đan điền (solar plexus) khuấy động dữ dội huyết này, ảnh hưởng đến bao tử, tụy tạng, túi mật và bàng quang sinh ra bệnh cho các cơ quan vừa nói. Khi xáo trộn tinh cảm và trí tuệ xảy ra trong một thời gian dài, tiếp tục từ kiếp này sang kiếp kia thì bệnh tật phát sinh có thể khiến phải cắt bỏ túi mật, hay có hình thức là loét bao tử kinh niên.

Tính chỉ trích, ghét thậm tệ và thù hận dựa trên lời phê bình hay lòng tự tôn là một số nguyên do cho rối loạn của bao tử vì chúng làm tiết ra quá nhiều acid. Sự kiện cho thấy thái độ sai lầm về cuộc sống và con người gây ra ảnh hưởng thế nào và vì lý do đó, tính Vô Hại (Harmlessness) được khuyến khích nên tập, vì ấy là phương pháp khoa học tốt nhất để thanh lọc thể tinh cảm, tinh lọc các trung tâm lực. Thực hành thường xuyên tính này làm khai thông các đường lực bị tắc nghẽn, và cho phép năng lực cao tràn vào.

Bước qua các bệnh di truyền, đó là sự biểu lộ của nhân quả, như món nợ còn thiếu và khuynh hướng dễ mắc bệnh. Người ta mắc phải sai lầm khi cho rằng các khuynh hướng này nằm trong vật chất thí dụ nằm trong di truyền thể, và như vậy người cha hay người mẹ đã truyền bệnh sang cho con lúc thụ thai, nhưng câu chuyện không phải vậy. Linh hồn sắp trở lại quyết định và sáng suốt chọn ba mẹ nào cho họ thân xác thích hợp cho kiếp tới, thích hợp đây là theo nghĩa cho công việc mà linh hồn muốn thực hiện trong kiếp đó, thí dụ để trả nhân quả, hay để phát triển về nhạc, toán v.v. Thể sinh lực vì vậy có tính chất làm cho người ta dễ mắc một loại bệnh nào đó, không chống chọi được và khiến bệnh phát sinh. Diễn biến là linh hồn khi tạo các thể lúc sắp tái sinh nhất là thể sinh lực, hữu ý tạo những tính chất đặc biệt, và cha mẹ được chọn để mang thai sẽ thêm vào đó một khuynh hướng rõ ràng, khiến cho khi sinh ra thân xác ấy không chống lại được một số bệnh, và điều này do nhân quả định đoạt. Y khoa cần biết sự kiện là thể xác chỉ là vật thụ động, đáp ứng lại năng lực cõi cao hoặc là tinh cảm, trí tuệ hoặc tinh thần, nhưng hiểu biết này chỉ tới khi người ta biết về năng lực của ether là chất liệu của thể sinh lực, và biết dùng thông nhãn để nghiên cứu thể sinh lực. Như thế hy vọng là kỹ thuật thay đổi tính di truyền (genetic engineering) có thể chữa hết bệnh con người sẽ phải xét lại, vì bệnh không phải nằm trong các di truyền tử, mà là tình trạng của các trung tâm lực và năng lực đi qua đó.

UNG THƯ

Nói riêng về bệnh ung thư, ta được giải thích là bệnh bắt nguồn từ cảm xúc, lòng ham muốn, và nằm sâu trong cõi tinh cảm. Ung thư là kết quả phần nào của tính ức chế lòng ham muốn, và đã có từ rất lâu, người chết vì

bệnh được chôn trong đất nên mầm bệnh nhiễm trong đất ở mọi nơi ta sống, gây bệnh cho loài thảo mộc và con người. Vào thuở rất xưa lúc phát triển thể xác là trọng tâm của sự tiến hóa con người, họ lạm dụng tinh dục khiến sinh ra bệnh hoa liễu gây tác hại lớn lao trong nhân loại. Thấy được nguy hiểm đó con người do phản ứng sinh tồn mới ngăn chặn lòng ham muốn và điều này tới phiên nó sinh ra bệnh khác là ung thư. Sinh lực cho thân xác bị chuyển vào tinh cảm, kích thích tế bào gây ra tăng trưởng quá mức.

Ung thư có liên hệ rõ rệt với các trung tâm lực, và người ta sẽ thấy rằng trung tâm lực nào ở trong phần cơ thể bị ung thư thì bị kích thích quá độ, khiến cho năng lực tuôn nhiều vào phần cơ thể xung quanh. Năng lực này và sự kích thích trung tâm lực xảy ra không những do hoạt động của trung tâm, mà còn do việc trí não kềm chế hoạt động của một trung tâm lực đặc biệt nào. Sự việc khiến năng lực bị dồn ứ lại, tập trung vào một vùng. Một trong những nguồn ung thư chính là kềm chế hoạt động tinh dục của người có ý lành, và việc đè nén tư tưởng về tinh dục và do vậy nhắm vào huyết xương thiêng có liên hệ đến cơ quan sinh dục. Người muốn theo đường tâm linh thường làm vậy do hiểu lầm, họ là những ai thấy cách giảng dạy của thời trung cổ về đời sống tu hành và độc thân là chuyện dễ theo. Vào thời điểm đó người tốt lành được dạy dỗ rằng tinh dục là xấu xa, tội lỗi, không nên nhắc tới và là nguồn cội sinh ra mọi rối rắm.

Phản ứng bình thường thay vì được kiểm soát và chuyển hóa thành sinh hoạt có tính sáng tạo, lại bị kềm chế dữ dội và mọi ý nghĩ về đời sống tinh dục bị phủ nhận không được biểu lộ. Tuy nhiên năng lực đi theo tư tưởng với kết quả là loại năng lực ấy thu hút một số lớn tế bào và nguyên tử lại, thành nguồn của bứu ung thư lan tràn như ta thấy ngày nay.

Chuyện y vậy cũng xảy ra cho những ức chế mạnh mẽ mà người muốn theo đường tâm linh áp đặt lên mọi phản ứng tinh cảm và xúc động, họ dùng việc ngăn chặn và đè nén trực tiếp khi tìm cách kiểm soát thể tinh cảm. Đè nén ấy làm cho huyết đan điền trở thành nơi chứa đựng thật nhiều năng lực bị dồn ứ lại thô bạo, và không có việc chuyển biến tinh cảm thành ước vọng, tình thương, cũng không có kiểm soát được hướng dẫn. Khối năng lực đầy tiềm năng nằm ở đó sinh ra ung thư bao tử, gan và đôi khi trọn cả vùng bụng. Ta nói ung thư có nguồn gốc rất xưa mà nay có đông người bị, là vì một số lớn người hiện giờ có tâm thức chính yếu là tâm thức thời ấy, nên dễ mắc bệnh của nền văn minh thuở đó.

Mặt khác, trong quá khứ ung thư không xảy ra nhiều như thời nay, vì trước hết đó là bệnh của nhóm và tinh thần 'bầy,' 'xã hội' khi xưa chưa mạnh như hiện giờ, và lý do nữa là thân xác con người đang được kích thích nhiều hơn. Kích thích có khi dân số càng ngày càng tăng so với thời trước chỉ vài trăm năm, nay chúng ta chung đụng gần gũi trong cuộc sống hằng ngày ở đô thị đông đúc, trong cộng đồng. Năng lực từ khối đông nhân loại này tuôn ra gây nên kích thích quá độ cho tế bào nơi vài loại người, chuyện xảy ra khi nào thể sinh lực có chỗ yếu, khả năng phòng bị của tế bào bị hư hại và kết quả là ung thư. Đó là nguyên do chính yếu còn y khoa thì bận tâm với nguyên do thứ cấp.

Tiếp tục về sự kích thích quá độ một trung tâm lực và gây ra bệnh thì ta có bệnh tim. Đó cũng là bệnh gây ra do sự tập trung quá mức năng lực, nhưng ở đây là vào trung tâm lực ở quả tim, bệnh thường gặp nơi người hoạt động trong ngành thương nghiệp và trong địa vị lãnh đạo, họ có trách nhiệm và liên hệ với số đông người nên tinh cảm, xúc động làm việc nhiều hơn mức thường, sinh lực qua tim trội hơn mức con người có thể kham trong cách đối phó với người khác. Bệnh tim cũng còn gặp nơi người muốn đi theo đường tâm linh, với loại

người này trung tâm lực ở tim được cố tình khai mở, cho ra hoạt động quá mạnh, khiến tim bị áp lực nặng nề sinh ra bệnh. Bệnh tim sẽ càng ngày càng nhiều người mắc phải khi chúng ta tiến vào thời đại sau này có những khả năng mới được phát triển trong giống dân sắp tới. Ấy là điều không tránh được vì con người có sự phát triển không đồng đều trong các thế, về sau sự kích thích sẽ được điều hòa, có kiểm soát và tim cùng những trung tâm lực khác chỉ bị căng thẳng nhẹ.

Bệnh lao cũng đáng được chú ý, nó có nguồn gốc gần đây hơn so với ung thư, sinh ra do việc chuyển trọng tâm của cuộc sống từ tình cảm qua trí tuệ, khiến tình cảm tạm thời bị thiếu sức sống. Vì đây là một bệnh 'mới' xảy ra chưa lâu so với ung thư tức chưa ăn sâu trong nhân loại nên người ta đã tìm ra được cách chữa bệnh lao, trong đó việc ra nắng, hấp thụ ánh nắng mặt trời và ăn uống đầy đủ là các yếu tố quan trọng. Ở đây ta có sự tương đồng đáng chú ý là giống như ta nhờ vào ánh sáng của linh hồn tràn vào tâm trí để giải quyết vấn đề, thì ánh sáng của mặt trời và khả năng chữa bệnh của nó có thể chữa được triệu chứng bệnh lao.

SỰ TỬ

Bệnh tật có khi dẫn tới cái chết nên ta cũng cần nói sơ một chút về việc này. Chết bị coi là tai họa vì ta có thái độ sai lầm với nó, và quá coi trọng sự sống của hình thể, cho rằng duy trì cái sau là chuyện tốt lành và cần tránh cái chết bằng mọi giá. Tuy nhiên việc bệnh tật và cái chết giải thoát linh hồn khỏi thể chất thì không nhất thiết phải là chuyện buồn khổ, đau lòng, và người ta nên có một thái độ mới tốt đẹp hơn đối với cái chết. Điều này hiện đang xảy ra chậm chạp với sự lan truyền và tiếp nhận triết lý đông phương trong xã hội tây phương. Lúc gần đây Phật giáo Tây tạng với truyền thống chuẩn bị cái chết và tiếp dẫn người qua đời, đang giúp vào việc thay đổi quan niệm ấy.

Đối với tuổi thọ thì có hai lối nhìn. Lối thứ nhất là linh hồn nào hữu thức làm việc nơi cõi trần để thực hiện thiên cơ, tức trường hợp người ngoại hạng thì thân xác là dụng cụ cho công việc và do nhu cầu họ có thể kéo dài hay rút ngắn kiếp sống. Lối thứ hai là vào lúc này có việc dùng phương tiện y khoa để kéo dài sự sống của hình thể, thường là nơi người già và trẻ sơ sinh. Sự sống ấy không có mục đích gì, gây nhiều đau đớn, khổ sở cho hình thể mà nếu để tự nhiên thì sẽ sử dụng được lâu và sẽ tàn lụi. Việc quá nhấn mạnh vào giá trị của hình thể, lòng sợ chết và không biết gì về cuộc đời bên kia, cũng như sự quyến luyến sâu đậm vào thân xác khiến con người ngăn chặn tiến trình thiên nhiên, và níu kéo sự sống đang vùng vẫy muốn thoát ra khỏi thân xác không còn thích hợp cho mục tiêu của linh hồn. Ta cần nói rõ là tự tử không được khuyến khích ở đây, nhưng ta nhấn mạnh rằng lắm lúc luật Nhân Quả bị đảo lộn khi hình thể được duy trì mà lẽ ra nó cần được thải bỏ vì không dùng được vào chuyện ích lợi chi. Sự duy trì, bảo trọng này trong đa số trường hợp thường là do áp lực của nhóm hơn là của chính đương sự như người bệnh hôn mê lâu, người già mà quan năng cảm nhận và đáp ứng đã bất toàn, hay trẻ sơ sinh không bình thường. Những trường hợp này là thí dụ rõ ràng của việc đảo ngược luật Nhân Quả.

Linh hồn sử dụng thời gian đúng đắn, nhìn cuộc sống và kinh nghiệm cuộc sống như nó thực sự là. Cái chết do đó được xem như một trong một chuỗi hết sức lớn vô số các giai đoạn chuyển tiếp. Khi thái độ này của linh hồn được chấp nhận thì trọn cách sống, cách chết của ta sẽ được thay đổi hoàn toàn.

Niềm tin cũng thay đổi được luật Nhân Quả, nó kêu gọi những năng lực cao làm hóa giải hay trì hoãn bệnh tật. Niềm tin thực ra là năng lực, và niềm tin mạnh mẽ sinh ra năng lực mạnh mẽ, kích thích làm cho lành bệnh khi nào lành bệnh là điều sẽ xảy ra không tránh được. Niềm tin mù quáng không hề được khuyến khích, thế nên khi đức Chúa nhấn mạnh tới điều mà người ta ngày nay dịch là đức tin, thì thực ra ngài nói tới việc chấp nhận luật trời, nhìn nhận rằng trên hết thấy có luật Nhân Quả, và có hiểu biết về định mạng thiêng liêng của người.

LÀNH BỆNH

Bởi nguyên do của bệnh tật phức tạp, có thể là tâm linh mà cũng có thể thuần vật chất, nên có nhiều hình thức lành bệnh. Nó không phải luôn luôn có nghĩa là hết bệnh và thân xác khỏe mạnh trở lại, có khi sự hồi phục hàm ý là kế hoạch của linh hồn phải bị tạm gác lại cho bệnh nhân. Chữa bệnh mà thành công có thể là việc thay đổi thái độ, cái nhìn sai lạc khi trước nay được chữa lại, quan niệm hay tư tưởng không đúng được cải biến, còn thì thân xác vẫn bệnh như cũ. Đó là trường hợp nhiều người mắc bệnh nan y lại nảy sinh lòng từ, vui vẻ độ lượng, yêu đời hơn, tuy biết mình không còn sống được bao lâu. Thành công cũng có nghĩa là làm cho bệnh nhân tiếp xúc, nhận biết được linh hồn của mình nhờ chỉ dẫn sáng suốt, kết quả là họ định hướng lại cuộc sống tới những chân lý vĩnh cửu. Hay thành công là việc chuẩn bị đúng đắn cho bệnh nhân đối với cái chết. Trên hết thấy với bệnh nhân đau khổ cần giúp đỡ, ai cũng có thể cho ra tình thương hết mức của mình, vì tình thương làm phóng thích những gì bị kèm hãm, bó buộc tức giải tỏa thành kiến, tình thương làm điều chỉnh, giải thích được sự việc và tình thương chữa lành thân xác, tình cảm cũng như là trí não.

Hàng ngũ thiên thần có can dự rất nhiều vào việc chữa bệnh, mỗi bệnh viện có một thiên thần chữa bệnh chủ trì và dưới ngài là nhiều thiên thần khác có quyền năng mang lại sự sống, các thiên thần này có thể hợp tác với người chữa bệnh, giống như thiên thần âm nhạc hợp tác với nhạc sĩ, nhưng nếu cái chết phải đến thì thiên thần Chết (Tử Thần) là một thiên thần có thật sẽ không cho phép thiên thần chữa bệnh can dự. Các vị này chỉ được phép làm việc khi nhân quả cho thấy là người bệnh có thể được chữa lành. Việc lành bệnh xảy tới khi nhân quả xấu của thân xác đã hết, và bệnh tật ở cõi trần vào thời điểm này không phải là số mạng của họ. Người ta có thể từ từ hết bệnh, mà cũng có thể đột ngột khỏi hẳn bệnh.

Bệnh như ta thấy có nguyên nhân sâu kín là từ các trung tâm lực và tính chất của lực trong tình cảm, trí tuệ, thể sinh lực của người. Khi có sự kích động hay không kích động của các trung tâm lực, có nghĩa việc trung tâm lực ở bất cứ nơi nào trong cơ thể có hoạt động quá mức hay thiếu hoạt động thì sinh ra bệnh, và khi lượng năng lực tuôn chảy tương ứng với nhu cầu của cơ thể vào bất cứ giai đoạn phát triển nào, thì khi ấy người ta tương đối không có bệnh. Tính chất thiếu quân bình của các trung tâm lực biểu lộ bằng bệnh nơi thể xác, nhưng cách chữa trị cho kết quả bền vững và lâu dài nhất là nhắm vào năng lực con người sử dụng, tinh lọc và thay thế chúng bằng loại năng lực thanh cao hơn, thí dụ tính hay chỉ trích được chuyển biến thành khoan hòa nhiều hơn, có nhiều tình thương hơn. Bệnh đôi khi dẫn tới cái chết, và giống như quan niệm về bệnh cần thay đổi thì quan niệm về cái chết cũng nên được sửa lại, để thấy cái chết lắm khi là chung cuộc tốt lành, cho phép linh hồn rời khỏi thân xác không còn hữu ích cho nó nơi cõi trần nữa, mà không phải là chuyện đáng sợ và đáng tránh.

Sách tham khảo: *Esoteric Healing* by Alice A. Bailey, *Through the Curtain* by Viola Petitt Neal